

abril

Setmanari d'esquerra

Redacció i Administració: Centre d'Esquerra Republicana: Carrer del 14 d'abril, 6

Any IV

Vilafranca del Penedès, 29 de Setembre de 1934

N.º 161

Desficcis espanyolistes

Fa veritable pena de veure el defici del pobre senyor Anguera anant i venint de Madrid com un esperitat embarcat en el trajecte — realment poc honorable — de fundar una sucursal de la Ceda a Catalunya.

El senyor Anguera, que féu de líder de l'assemblea monàrquica dels isidristes, ara fa la llançadora de Barcelona a Madrid per tal de rebre ordres del Gil Robles.

Però ja no és cap secret per a ningú que el senyor Cambó i el senyor Ventosa s'han adonat de les activitats de l'ex-president de l'Audiència i s'han precipitat a parlamentar amb el cap de la Ceda per tal de veure si guanyen per mà al senyor Anguera i s'emporten la preada exclusiva de la representació cedista a Catalunya.

Ara bé. Nosaltres no tenim la més petita intenció de discutir al senyor Anguera de Sojo, i molt menys als senyors Cambó i Ventosa, el seu dret de fer de traïdors i d'anticatalans; però volem remarcar, d'una banda, la visió que de la política catalana deuen tenir el senyor Gil Robles en negociar amb el senyor Anguera la creació a Catalunya d'una sucursal agrària espanyola, i d'altra banda, el defici monàrquic i espanyolista del vell partit dels famosos trenta anys de catalanisme.

El relleu de la figura del senyor Anguera ha enganyat molts espanyols.

Ni Gil Robles, ni Martínez de Velasco, ni els assembleïstes que ovacionaven Calvo Sotelo i Goicoechea al Cinema Monumental, no recorden que la figura d'Anguera de Sojo la féu conèixer a Espanya la República, que li atorgà importantíssims llocs de representació i confiança. Del Govern civil de Barcelona durant el Govern provisional i la presidència de l'Audiència de la ciutat comtal, a la Fiscalia general de la República, durant el Govern Azaña. Aleshores el senyor Anguera tingué el relleu que li donaren els homes que el feren pujar i el consideraven un republicà sincer i un catalanista de bona fe.

Mentre ostentà aquells càrrecs, sota el Govern esquerrà de la República, en funcions les Constituents i aprovat l'article 26 de la Constitució, el senyor Anguera no tingué escrúpols de consciència ni féu present cap reserva dels seus sentiments catòlics.

Servia una República i una Catalunya laiques. Doncs bé: ara ha manifestat que tenia una imatge del Crist al seu despatx oficial de l'Audiència, i que si l'hagués tingut de treure hauria dimitit... El senyor Anguera, doncs, s'ha comportat d'una manera falsa, hipòcrita i jesuítica, i deuen ésser per això que el senyor Gil Robles se n'ha enamorat. El que no ha vist el senyor Gil Robles és que el senyor Anguera no té cap prestigi polític, com ho demostra el fet que la seva presència a Acció Catalana i després a la Unió Democràtica, no salvà aquests dos partits de les desfetes electorals que sofriren, i que després no s'han ressentit gens que se n'anés; això, naturalment, sense comptar el fracàs absolut de la gestió del senyor Anguera al Govern civil de Barcelona i el calvari que hagueren de passar per a recollir cent duros els que li volien regalar una vara...

Per altra banda, suposant que la cobejada exclusiva de la Ceda a Catalunya sigui atorgada a la Lliga, haurem de concedir noves glòries anticatalanes al senyor Cambó i al seu lloc-tinent senyor Ventosa. Sigui com sigui, es veurà més clar que mai l'esperit nacionalista (pobre Prat de la Riba!) d'aquestes dretes anticatalanes que es venen Catalunya a la monarquia per defensar el dret a la usura.

D'aquests prohoms dits catalanistes que van i vénen de Madrid a implorar la protecció de Gil Robles per a establir a casa nostra una sucursal espanyola de la més forta organització anticatalana, no cal esperar-ne res de bo...

Davant d'aquests fets vergonyosos, l'exemple de les esquerres catalanes unides, compactes, en defensa dels ideals purs de Catalunya, representen la millor bandera de combat contra la llopada famolenca de la nació amparada i protegida pel lerrouxisme.

Les economies dels pobles s'enriqueixen amb els règims de cooperació.

Signeu les fulles d'inscripció de soci de la COOPERATIVA SANITARIA DE FARMACIA!

Feixisme

En aquests darrers temps sembla accentuar-se l'empenta feixista en el medi polític dels pobles europeus i això fa que seriosament pensem parlar avui d'aquest problema que vé a atacar a fons la essència democràtica dels pobles.

És enjudiciar malament les coses. Creure com a únic perill que pugui portar-nos al feixisme, són propagandes més o menys atrevides. I les exhibicions de camises d'un o altre color; el fet és quelcom més greu i cal cercar-lo en les mateixes masses del poble que el fan reaccionar fatalment en aquest sentit com a reacció enfront de governs afeblits i en contra de les commocions dels baixos fons socials. És aquest el cas d'Itàlia que dels maneigs del comunisme revolucionari passà a l'estat feixista com a reacció davant la impotència dels governs democràtics, i d'aquest i de cap altre és la responsabilitat del règim en què avui es troba subjecte Itàlia. I a Espanya, el mateix adveniment de la Dictadura, no feia altra cosa que aprofitar aquell estat difús de descontent general davant la manca d'autoritat i d'afebliment en el govern.

Cal que tots meditem sobre aquest estat de coses i no ens deixem empènyer en volguer trobar el perill en coses que en el fons són purament il·lusòries. Crec que fa atañçar molt més les possibilitats d'adveniment d'un règim feixista, les bombes, els atracaments a mà armada, les vagues sense finalitat, si no és la de volguer aguditzar més i més la crisi econòmica, la manca d'autoritat i l'impunisme en tots els ordres. Quant equivocades estan les masses obreres que de bona fe creuen en la bondat d'aqueixes tàctiques, ja que després de aquest estat de coses no pot venir res més que repressions violentes sots governs autoritaris. I si és que admeten aqueix fet que és evident en la història de tots els pobles, és que creuen que sots el règim de dictadura és més factible el preparar i treballar per un nou estat social? Els que així creguin, que mirin el que fan i poden les oposicions en aquells pobles de règim dictatorial. Que vegin com són tractats en manxevics, els anarquistes i les mateixes fraccions dissidents del partit comunista a Rússia. Que mirin què han fet els socialistes i comunistes a Alemanya enfront de les repressions de Hitler. I què fan aquelles avalanxes comunistes d'anys enrera a Itàlia. I si no volen mirar tan enllà, que es contesti aqueixa pregunta: Què feien tots aquests revolucionaris de casa nostra durant la Dictadura?

Som a temps encara per a evitar el perill, tant pels que governem com pels governats. Els governants perquè no és incompatible la democràcia en fer sentir a tots els ciutadans el respecte a les lleis i això en forma resolta i valenta i sots el recolzament de tota la força del poder sense afebliments ni desviacions. I pels governats, perquè dins els règims de democràcia i de majories són possibles totes les innovacions i els assatjos més avançats en matèries legislatives. Però jamai serà l'atemptat, ni l'atractament, ni les vagues indegudes ni la força persuasiva de la metralla, altra cosa que l'anul·lació dels principis democràtics per normes noves derivades de governs autoritaris.—Dr. J. DENCÁS

Centre d'Esquerra Republicana

DOMENEC RAMON (Secretari del Conseller de Treball de la Generalitat) ens parlarà sobre el tema:

AVUI, DISSABTE, a les deu de la vetlla:

Cap a un nou 10 d'agost?

Les corporacions oficials i el català

L'il·lustre escriptor A. Rovira i Virgili en un dels seus darrers i admirables articles que publica quotidianament a *La Humanitat*, deïa, fent un incís, que «en l'idioma hi ha l'ànima, l'ideal i la força de la nació.»

Aquests mots, que sintetitzen gràficament la cabdal importància que per a afermar la personalitat col·lectiva d'una nació, té la depuració i perfecció del seu idioma, ens diuen, si ja no n'estéssim convençuts, que és d'una necessitat primordial la intensificació, en l'esforç que s'està fent a Catalunya, de l'ensenyament i expansió de la llengua autòctona.

Ben segur que si l'imperialisme castellà no hagués patit del mal que sempre l'ha caracteritzat, d'incúria i de governants mancats d'intel·ligència i de tacte polític, el seu assimilisme, àdhuc enfront de la racial indocilitat catalana, hauria creat rels més extenses i profundes i per tant, més difícils de bandejar i destruir. Avui, en canvi, tota l'assimilació castellana a Catalunya, malgrat i ésser pels desitjos de tot bon catalanista, excessiva, es redueix a un nombre de catalans que per reminiscències de la influència estrangera imposada als nostres costums, no usen íntegrament el català en totes les diverses manifestacions de la vida de relació pública i privada; a un grup de forasters inadapats, i al sector de botiflers que no els empeny cap altre ideal que el de l'egoïsme del diner i que es confonen amb l'anomenada aristocràcia, la qual només viu amb el pensament posat en la pompa vàcua i pocasolta que els donava la monarquia.

Diem tot això, per posar de relleu que si Catalunya ha tingut en aquest aspecte, la fortuna d'estar junyida per un opressor deixat i inhàbil, que no ha sabut ni ha pogut conquerir-nos espiritualment, bo és que els catalans sapiguem aprofitar aquesta circumstància favorable per imprimir al nostre poble, en aquests moments de ressorgiment nacional, una empremta inesborrable de catalanitat.

La propagació i el triomf d'unes determinades idees polítiques, poden, en un moment donat, al conjur d'una amenaça o d'un perill, agrupar a tot un poble per a la defensa de la Pàtria i poden també servir-li de mitjà per retrobar el veritable camí de la seva alliberació. Però el vincle més poderós i permanent de l'unió i fortalesa d'ell, és la seva totalitat lingüística.

Admès d'una manera general i indiscutible aquest punt de vista, hem de veure com per aconseguir amb la major rapidesa possible la totalització de la llengua vernacle, el que cal és activar l'acció propagadora i constrenyedora del Poder públic per tal com no puguin restar al marge del coneixement del català, cap nucli, classe o estament de ciutadans de Catalunya.

Si és cert, doncs, que avui pels motius expressats, és necessari i fins i tot urgent, que tots els catalans coneguïn amb la millor perfecció possible, llur pròpia parla, no ho és menys que els qui han de donar l'exemple, són, en primer lloc, els funcionaris públics. Un comunicat, un dictamen, o qualsevol altre escrit sortit d'una Corporació oficial amb una redacció ortogràfica pèssima, produeix sempre una impressió deplorable. I això que, ara com ara, ocorre dissortament, amb força freqüència, és el que cal d'evitar de totes passades. Si les Corporacions oficials no donen el to i la norma a seguir, ¿com voleu que els ciutadans es preocupin ni poc ni gaire de la correcció i del bon estil? Si saben, per exemple, que una instància ben escrita o mal escrita, serà acollida amb idèntica atenció per part del funcionari que la rep!

És per tot el que venim dient que trobem que ha estat un gran encert, la disposició del Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, senyor Ventura Gassol, que obliga tots els aspirants a càrrecs burocràtics de la Generalitat, a posseir els coneixements bàsics de la llengua catalana. Així mateix ho diem de l'acord pres per la Comissió de Govern de l'Ajuntament de Barcelona que fa referència a estimular i exigir si cal, als seus funcionaris, la coneixença del nostre idioma. Aquestes mesures pràctiques, convindria que les adoptessin tots els Ajuntaments de Catalunya.

Ara només s'ha de tenir cura que aquestes lloables intencions no tinguin per tota efectivitat i eficàcia la d'un valor escrit arxivat. La mateixa naturalesa d'aquestes disposicions revela la importància de la qüestió que tractem per la catalanització dels catalans.

Ens trobem en plena renaixença de la personalitat històrica de Catalunya i des de la implantació del règim autòndic ha transcorregut ten ps sobrat perquè puguin justificar, sense avergonyir-se, la descurança que han tingut de l'idioma català, els qui, per raó de llurs càrrecs o ocupacions, estan obligats de saber-lo parlar i més encara de saber-lo escriure.

J. JUVÉ I TUBELLA

Diada Nacionalista

Amb motiu d'escaure's amb l'acte d'homenatge a En Miquel Badia, i per al major èxit de la mateixa, d'acord els organitzadors, s'ajornà la DIADA NACIONALISTA anunciada pel proppassat diumenge, la qual tindrà lloc DEMÀ, DIUMENGE, a la Rambla de Pi i Margall, on hi haurà instal·lades unes oficines per tal de recullir cabals per als presos nacionalistes i a l'ensems signar TARGES d'ADHESIÓ als germans d'Euscadi.

Catalans: Patriotes: Contribuiu-hi!

Miranda

L'ordre públic

Una de les concessions que ens fa l'Estatut exterior més combatuda pels enemics de Catalunya i que més oposició ha merescut per part de Lliga Catalana, ha estat l'ordre públic. A l'entorn d'aquest servei traspassat s'ha dit, des de fora i des de dintre, una niciesa darrera l'altra.

Per als «hidalgos», aquesta importantíssima branca arrencada amb fôrceps de llur arbre unitari, els ha estat com una ferida greu feta en la seva sensibilitat patriotera, de la qual difícilment se'n guariran. Per als panxacontents de la Lliga i els botiflers de Sant Isidre, acostumats com estaven, en règim de monarquia, a tenir incondicionalment totes les forces de l'ordre públic a les seves mans i en profit dels seus interessos de classe, els serveis policíacs ordenats i regits pels partits d'esquerra que governen, no tenen cap garantia d'imparcialitat ni de capacitat.

Aquesta mena de gent que posava el crit al cel, com tothom, — justificadament, ben cert, — quan els atemptats, atracaments i tota classe de delictes es repetien a la capital barcelonina en progressió esfereïdora, sola la passivitat de les autoritats governatives, policiaques i judicials afectes a l'Estat central, no han tingut una sola paraula d'encoratjament per a la policia catalana que en el poc temps de la seva actuació ha aconseguit de minvar extraordinàriament la criminalitat a Catalunya.

Els d'allà no poden entendre que els hem tret un pesombre del damunt, i els d'ací no saben veure que l'únic camí per a aconseguir la tranquil·litat ciutadana és comptar amb l'ordre públic com a principal factor autòndic.

Uns i altres, però, tenen el cap massa dur i l'esperit massa arrugat per a comprendre-ho.

J. J. i T.

Don Jaume Carner i Romeu, ha mort

El traspàs de l'il·lustre nacionalista-republicà penedesenc, en aquesta hora encara difícil per a Catalunya, esdevé més cruel per a tots.

Que, almenys, l'alt exemple de la seva noble actuació catalanista i republicana i la seva sinceritat política, ens serveixi de guia en el camí emprès per a l'alliberació total de la seva estimada Catalunya.

ABRIL s'associa al dol nacional per la pèrdua de tan il·lustre patrici i acompanya a la família del senyor Carner en el seu dolor.

Comentaris a l'actual situació al camp del Penedès

El Conseller de Governació ha tramès a la nostra comarca uns equips formats per advocats de la Conselleria, per tal de frenar la rebel·lia dels propietaris en negar-se a signar el rebut de les parts de fruit que els correspon d'acord amb les lleis vigents de contractes de conreu.

L'èxit assolit a Castellví de la Marca en reduir la temerària resistència de l'ex-gentilhombre de S. M. En Vidal i Ribas, arribant a convèncer als seus compinches perquè, com ell, signessin ço que els rabassaires proposaven, fa que tinguem una bona impressió de l'eficàcia del procediment posat en pràctica pel Conseller de Governació.

En sessions plenes d'irreductible rebel·lia, la tendència més isidrista comet l'inconscient actitud de posar-se al marge de la Llei.

Resta palesament demostrat que no volen transigir; volen lluita a la ciutat i al camp, i els insensats no es donen compte que la lluita ha d'acabar en perjudici d'ells mateixos... Si despleguen la revolta, ells en seran les primeres víctimes.

Nosaltres, amb Catalunya, disposats a complir les lleis i a fer-les complir.

Mentre els anarco-conservadors es debaten en la bilis del seu odi contra Catalunya i les seves institucions, els treballadors del camp, decididament al costat del Govern Català, fan via dreta en el camí de llurs reivindicacions justes i humanes.

PAMFLET o Revista nacionalista i revolucionària
50 cèntims. - **COMPREU-LA!**

Relacionada amb la candent qüestió del camp, hem rebut una interessant nota de l'«Unió de Rabassaires», que sentim no poder inserir íntegra per la seva extensió. Vegeu, però, el seu final, que sintetitza el contingut de la mateixa:

Com sigui que són molts els propietaris que es negaren a signar el rebut d'allò que li era ofert, d'acord amb la Llei, i ara que ja està el vi elaborat, es demostren disposats a cobrar la part que els pertoca i, naturalment, lliurar-ne el rebut, el Consell Directiu de la Unió declara que, per bé que podria contestar-se als tals propietaris que ho reclamessin per mitjà de les Juntes Arbitrals, vol donar una prova més de com estima la raó moral i vol contribuir al zel de l'Autoritat, la qual intervé per mitjà de delegats seus en la resolució pràctica i ràpida d'aquestes situacions. A tal objecte s'encomana a tots els afiliats i delegats que, en tots els casos de collita entrada i elaborada que el propietari s'avingui a cobrar i signar rebut de la part que li toca segons la Llei, abonant les despeses d'elaboració i transport si s'escau, donin les màximes facilitats i renunciïn a tota resistència, la qual no volem que doni lloc al fet que ningú no pugui suposar que, en cap cas, ha estat cert allò de què ens ho volem quedar tot.

Alerta, catalans!

Passi el que passi, ni un pas enrera.

Abans morir que ésser esclaus!

Taller de
Pintura decorativa

Extens i modern
assortiment en
papers pintats del
país i l'estranger

Gabriel Giralt

Carretera de Tarragona, 40 i 42
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Secció especial de pintura d'AUTOMOBILS
a la nitro-cel·lulosa: Simonització de cotxes

SERVEI ACURAT

INFORMACIÓ

EXCURSIÓ. — Un grup de dos cents alumnes de les Escoles Graduades hauran efectuat avui una excursió cultural en autocars a Barcelona, per tal de visitar alguns edificis públics i els bells parcs i jardins de la ciutat comtal.

El Consell Local de 1.ª Ensenyança té projectada una altra excursió escolar pel proper dissabte, a la ciutat de Tarragona.

PRO-COOPERATIVA SANITÀRIA DE FARMÀCIA. — Cada dia podem constatar el gran entusiasme que ha desvetllat en tots els sectors socials de la vila i comarca, la constitució de la nostra frapant Cooperativa Sanitària de Farmàcia.

Aquesta setmana s'han celebrat reunions al Centre Federal i a la Germandat d'Unió Republicana (Centre d'Esquerra), per a tractar d'aquest assumpte, essent ja en gran nombre els socis que s'hi han inscrit; la qual cosa omplena d'optimisme als seus iniciadors per a tirar endavant el projecte.

CONCERTS. — Dimecres arribà a la nostra vila, per tal d'efectuar pràctiques de tir, com els anteriors, el regiment d'infanteria n.º 18, de Tarragona. Amb tal motiu, la seva Banda de música ens ha delectat cada dia el vespre amb selectes concerts a la Rambla de Pi i Margall, la qual s'ha vist molt concorreguda. El susdit regiment marxarà demà, diumenge.

Per no poder-ho atendre, es traspassa, en immillorables condicions, el popular establiment de «Cal Noi-Noi». Per a més detalls, anar a aquest establiment.

SARDANES. — Com a començament de temporada, el «Foment Sardanista» ha organitzat per a demà, diumenge, tres audicions per la cobla «La Lira», de St. Celoni, les quals es donaran als següents llocs: Matí, Plaça de Fermí Galan; tarda, Rambla de Pi i Margall; i nit, Rambla Francesc Macià.

VISITA. — Dimecres vingué a nostra vila el diputat senyor Galés, President del Consell de la Producció Viti-vinicola, per tal de visitar la nostra Estació de Viticultura i Enologia, on fou atès degudament i facilitant-se-li tota mena de dades respecte les activitats científiques d'aquell modèlic establiment.

NECROLÒGICA. — Dilluns tingué lloc l'enterrament civil del nostre benivolunt company En Joan Ventura i Hill.

Trametem a la seva família el nostre més sentit condol.

ARTS I LLETRES. — Acaba de sortir el quart número de «Pamflet», quinzenal nacionalista i revolucionari.

Venda: Kiosc de la Rambla i Llibreria Pujol. Compreu-lo!

CINEMA. — Dimecres tingué lloc a cal Bolet la represa de la formosa cinta «El marido de mi novia», a preus mòdics.

El Teatre Principal anuncia per avui i demà, un excel·lent programa de cinema sonor a base de les formoses pel·lícules: «No seas celosa!», per l'encantadora Carmen Boni; i «Civismo», per Chades Bickford, Richard Arlen, Mary Briand i Jean Hersholt. Un film on es demostra la reacció viril d'un poble per a desprendre's del gangsterisme que infecta la vida constructiva d'una nació dinàmica. Un film que cal veure's.

— El Casal anuncia per a avui i demà l'inauguració de la temporada amb l'estrena (abans que a Barcelona i Madrid) de la gran super-producció «Ufa», «ORO», interpretada per la esculptural Brigitte Helm i altres renomnats artistes.

BALL. — L'Ateneu Obrer Vilafranquí inaugurarà demà, diumenge, els balls de tarda, els quals seran amenitzats per la coneguda Orquestrina Ferrari-Jazz.

FESTIVAL ATLÈTIC. — Demà, diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc al camp d'esports del Casal Esport Club, un festival atlètic, en el que s'efectuaran proves de 100, 200, 1.500 i 3.000 metres llisos.

En aquestes proves es presentarà per primera vegada un equip integrat per elements de les Joventuts d'Esquerra E. C.

EL CONCERT DE L'«ORFEÓ GRACIENC». — Tal com estava anunciat, diumenge a la nit tingué lloc al Casal de La Principal el magne concert a càrrec de l'«Orfeó Gracienc», el qual assolí un èxit remarcable. Totes les obres del programa foren executades de faísó admirable, obligant-los-hi el públic a bisar-ne algunes, entre elles «L'inxaneta», del mestre Bové.

MUNICIPALS

La Comissió de Govern d'aquest Ajuntament, en la sessió celebrada el dia 26 de setembre va prendre els següents acords:

Aprovar l'extracte de comptes amb el Centre Administratiu «Subirachs», de Barcelona, corresponent al segon trimestre d'enguany.

Concedir permisos per a obres a Assumpció Puig i Detrell, Adrià Romero i Humbert Torres.

Felicitar al senyor Pere Mestres i Albet, pel seu nomenament de Conseller d'Obres Públiques, Sanitat i Assistència Social del Govern de la Generalitat de Catalunya.

ESPORTIVES: FÚTBOL

A. C. de Vilanova, 0 CASAL E. C., 2

Diumenge passat, amb motiu de la inauguració oficial del camp d'esports arran del XXXè aniversari de la fundació de la societat «La Principal», es disputà entre aquests dos equips la supremacia del fútbol comarcal amateur.

Acabà la primera part amb el resultat d'un gol a zero, marcat per Ortal, d'un centre de Boquera. Durant aquesta part es tiraren dos córners a favor del Casal, contra un del Vilanova.

A la segona, amb un joc entusiasta com a la primera part, Boquera marcà un altre gol i Vallès tirà un «penalty» a fora.

El joc que es desenrotllà fou molt animat i vistós, aplaudint el públic amb entusiasme mantes jugades perilloses.

Els millors foren: pel Vilanova, el terçet defensiu, la davantera i el mig-centre. Pel Casal: el terçet defensiu, Galofré, Mateu, Boquera i Vallès.

L'equip local es presentà així: Antó — Solsona, Bertran — Galofré, Mateu, Rovira — Camí, Boquera, Vallès, Buté, Ortal.

Cal remarcar la gran amistat i companyonia que regnà entre tots els jugadors, tant locals com forans.

S'està organitzant activament el Torneig Copa La Rambla, en el qual prendran part els següents equips:

Casal E. C., de Vilafranca; C. D. Sitgetà, de Sitges; Catalunya i Atlètic Club, de Vilanova; Joventut Bisbalenca, de La Bisbal del Penedès; Llorens F. C., de Llorens; Les Cabanyes F. C., de Les Cabanyes; i Torrelles F. C., de Torrelles de Foix.

Diumenge el F. C. Vilafranca es desplaçà a Tarragona per tal de jugar amb el Club Gimnàstic d'aquella ciutat. Fou un partit molt mogut, en el que, malgrat la resistència i el joc molt regular del nostre primer equip, fou batut pels tarragonins per 4 gols a 2, encara que gens brillantment.

Vinyaters - Productors!

CAVES JOSEP M. JOVÉ S. A. us ofereixen les seves magnífiques instal·lacions en qualitat de **MAGATZEMS GENERALS.**

En elles trobareu dipòsits de ciment armat perfectes, de temperatura igual gairebé sempre, de cubada 150 i 550 cargues, a preus corrents, a llogar per mesos, trimestres o anys. Evitareu vessaments i alteracions.

També hi trobareu bombes i instal·lació completa per a trasbalsar, clarificar i demés treballs de celler, per mòdiques despeses. Així mateix, filtres de diversos sistemes que us permeteran expedir els vostres vins de manera impecable.

Lloguem igualment bocois de transport i vagons-tines, a mesos i a anys, en avantajoses condicions. Farem també préstecs en mercaderies dipositades, en forma de *warrant* i en condicions a discutir.

EMBRANCAMENT AMB EL
FERROCARRIL DE M. Z. A.

Adreçar-se a: **JOSEP M. JOVÉ S. A.**
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Imp. YSART, a càrrec de R. HILL - Vilafranca

Josep Teixidó i Bufràcia

Consultori Mèdic-Quirúrgic
Raigs X: Electroteràpia

Dimarts, de 3 a 6 tarda

Divendres, de 9 a 12 matí

Rambla Pi Margall, 26, 2.ª
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

La única casa on sempre trobarà els preus més reduïts i els treballs més perfectes és la

Sastreria TERRADES

la qual té les darreres novetats per a aquest estiu, inigualables pels dibuixos i pels preus.

Vestits des de 70 pessetes

Sta. Maria, 8 - VILAFRANCA DEL PENEDÈS

¿Sabeu on són les millors novetats de la present temporada d'estiu? No ho dubteu! Les trobareu a la

A. Guimerà, 63
Vilafranca

i fareu l'encàrrec amb tota satisfacció tant pels dibuixos com per les qualitats.

R. Pascual Rovira

ANISSATS
I LICORS

VILAFRANCA DEL PENEDÉS
Carrer dels Ferrers, 15

FERROS

CEREALS

BIGUES D'ACER (FERRO)

de tots els perfils i llargades. Bones existències de les mides corrents. Es tallen a les llargades que es desitgen.

TUBERIA DE FERRO FOS I FORJAT
per a aigua, gas i vapor.

PERE BUSQUET

Isidre Rius, 5 i 7 - Apartat de Correus 23 - Tel. 51
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

CARBONS MINERALS

FUSTES

J. Bonifasi Monsonís

METGE

Medicina general i malalties de l'infància

Carrer Garcia Hernández, 12, pral. (abans Sant Joan)

VISITA DIÀRIA

Divendres i diumenges, de 9 a 11

Altres dies de la setmana, de 3 a 5

Té sed? **Piña Tropical**

JAUME ESTEVE ○ FÀBRICA DE GASOSES
C. Dos de Maig, 32 - Vilafranca

Gran rebaixa en els CALÇATS d'estiu

Venda de Calçats i Articles de Palma

CALÇATS d'estiu de tota classe

ESPADENYERIA

FRANCESCA PINYOL, Vidua de Jaume Bolet

VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Plaça de la Constitució, 41 i Escudillers, 4 i 6

Vins del Penedès

Joan Esclasans i Milá

VENC: Bocois, bordaleses i barrils usats.

Una Premsa contínua marca FELIU.

Adreçar-vos a Joan Esclasans i Milá : Comerç, 33.

Sempre el més nou,
a preus reduïts, a la

sastreria **JUNCÁS**

Carrer dels Ferrers, 68
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

HISPANIA

Companyia General d'Assegurances

MADRID

BARCELONA

Individual. - Responsabilitat civil. - Accidents del treball. - Col·lectius i Agrícoles.

Demaneu detalls i projectes a l'Agent per Vilafranca i la comarca:
Pau Valls i Torrents - Carrer 14 d'abril, 15

RULL - Germans

Metges - Dentistes

Vilafranca del Penedès: Rbla. de Pi i Margall, 27, 1.er

CONSULTES:

Els dimarts, dimecres, divendres i dissabtes,
de nou a una i de tres a set.

Els diumenges, de nou a dotze.

Els dies de mercat, les visites comencen a les vuit.

A BARCELONA: Visita diària, de deu a una i de tres a set,
al Passeig de Gràcia, 47 (xamfrà Aragó) - Tel. 72520

NO DUBTI NI UN MOMENT! Demani i propagui arreu la

GASOSA CLARAMUNT

Fàbrica: Plaça Constitució, 50. — Vilafranca del Penedès

Venda de la cervesa DAMM, de l'ORANGE CRUSH i del vermut MARTINI ROSSI (a granel i a botellins amb regals.)

PAMFLET ○ Revista nacionalista i revolucionària ○ **Compreu-la!**